

Zemřel prof. MUDr. Miloš Štejf, DrSc., FESC (28. 5. 1929–20. 5. 2015)

Dne 20. května 2015 odešel vzácný člověk, úžasný učitel, skvělý lékař a vědec, pan profesor Miloš Štejf, který se velmi zasloužil o českou medicínu a hlavně kardiologii. Nebyl jenom významným odborníkem na poli medicíny, ale také všestranným, vpravdě renesančním člověkem, který měl všestranné zájmy, byl optimistou a svůj pozitivní vliv šířil i ve svém okolí.

Pan profesor se narodil 28. května 1929 v Brně v rodině známého lékaře, prof. MUDr. Miloše Štejfy, přímého pokračovatele Vanýskovy moravské internistické školy a uznávaného zakladatele brněnské kardiologie.

Prof. Štejf promoval na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity (LF MU) v roce 1953 a první místo dostal na interně v nemocnici v Banské Bystrici. V roce 1957 vyhrál konkurs na sekundáře II. interní kliniky ve FN u sv. Anny v Brně.

V roce 1968 habilitoval spisem „Angina pectoris“ a poté odjel do Alžírsko na oranskou lékařskou fakultu, kde byl profesorem a přednostou interní kliniky. Z Oranu se na II. interní kliniku vrátil až v roce 1973. Z politických důvodů mohl zastávat jako docent pouze funkci asistenta. V roce 1980 se stal titulárním docentem a v roce 1988 mohl po obhajobě titulu doktora lékařských věd být jmenován profesorem vnitřního lékařství. Na II. interní klinice vybudoval kardiologickou jednotku

intenzivní péče a vychoval nejen řadu kardiologů, ale též lékařů intenzivní péče.

V roce 1990 se stal přednostou I. interní kliniky LF MU a FN u sv. Anny a v roce 1996 ji přejmenoval na I. interní kardiologickou kliniku. A za dobu svého působení a jeho aktivní zásluhou vznikly specializované kardiologické programy: akutní a chronická ICHS včetně intervenční léčby, komplexní arytmiologický program, péče o nemocné se srdečním selháním včetně srdeční transplantace. Klinika dostala jeho zásluhou evropský rozměr.

Prof. Štejf napsal více než 250 odborných článků, byl prvoautorem či spoluautorem 17 učebnic a monografií. Jeho Kardiologie s vynikajícím klinickým pohledem se dočkala tří vydání, poslední v roce 2007 a je velmi ceněna mezi lékaři i mediky.

Za svou lékařskou, výzkumnou i pedagogickou práci byl v průběhu života vyznamenán řadou ocenění: za dílo „Angina pectoris“ cenou České internistické společnosti ČLS JEP, za „Hemodynamiku akutního infarktu myokardu“ cenou Československé internistické společnosti ČLS JEP, v roce 1998 medailí I. stupně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR za vynikající vědeckou práci. Masarykova univerzita v Brně mu v roce 1999 udělila zlatou medaili a posléze i titul emeritního profesora LF MU. Byl členem redakční rady *Vnitřního lékařství* a šéfredaktorem *Kardiologické revue*, kterou v roce 1999 založil. Byl dále členem řady lékařských společností, korespondentem Pařížské lékařské společnosti (od roku 1971), Fellow of European Society of Cardiology (od roku 1989), čestným členem České internistické a kardiologické společnosti. V roce 2007 byl oceněn Českou kardiologickou společností Libenského zlatou medailí. A za své působení prvního prezidenta ČLK byl oceněn prestižním titulem Rytíř České lékařské komory.

Jeho nástupci prof. Jiří Toman, prof. Jiří Vítovec i současná přednostka I. interní kliniky prof. Lenka Špinarová jsou jeho žáci a následovníci, patří sem též přednostka Interní kardiologické kliniky FN Brno prof. Jindřich Špinar a samozřejmě řada dalších lékařek a lékařů.

V osobě profesora Štejfy ztrácí česká kardiologická a akademická obec vzácnou osobnost, skvělého vědce, učitele a mentora, ale hlavně úžasného člověka. Prof. Štejf se nesmazatelně zapsal do života České kardiologické společnosti.

Jiří Vítovec, Lenka a Jindřich Špinarovi